da retsforhandlingerne i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (første afdeling)

vedrørende det spørgsmål, der er forelagt den af Bundesfinanzhof ved kendelse af 5. april 1977, for ret:

Position 48.15 i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at den ikke omfatter varer, som består af to papirark i format DIN A 4, et karbonpapir og et gennemslagspapir, som er sammenklæbet med hinanden, idet sådanne varer skal tariferes under position 48.18 som »lignende varer af papir«.

Bosco Mertens de Wilmars O'Keeffe

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 15. december 1977.

A. Van Houtte
Justitssekretær

G. Bosco
Formand for første afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT J.-P. WARNER FREMSAT DEN 1. DECEMBER 1977 [1]

Høje Ret.

Denne sag er forelagt Domstolen i form af en anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof. Appellanterne ved denne instans er firma Ludwig Poppe, Hamburg. Indstævnte er Oberfinanzdirektion Köln.

Den 3. januar 1975 anmodede appellanterne indstævnte om en bindende tariferingsudtalelse med henblik på tarifering i

1 — Oversat fra engelsk.

den fælles toldtarif af en vare, som appellanterne ville importere til Forbundsrepublikken fra USA.

Varen, der handles under navnet »Huron Copysette« er en papirvare. Domstolen har efter anmodning fået forelagt nogle eksemplarer. Varen skal gøre det lettere for den, der betjener en skrivemaskine, at udfærdige gennemslag. Et »Copysette« består af to papirark af samme størrelse (21 × 29,7 cm, altså DIN A 4), der på den ene side er let forbundet med hinanden. Der er herved tale om et ark karbonpapir og et ark sædvanligt hvidt gennemslagspapir. Gennemslagspapiret er anbragt på karbonpapirets belagte side. De to ark kan samlet sættes i skrivemaskinen bag ved det papir, hvorpå originalen skal udfærdiges. Efter skrivning kan de deles, og karbonpapiret kan kasseres. »Copysette« sælges efter det oplyste i æsker med 500 styk.

I en bindende tariferingsudtalelse af 18. februar 1975 tariferede indstævnte varen under position 48.18 i den fælles toldtarif (EFT L 295 af 1. 1. 1974). Denne position omfatter »protokoller, hele bøger, notesbøger, notesblokke, ordrebøger, kvitteringsblokke, dagbøger, skriveunderlag, samlebind (løsbladebind og andre bind), dokumentomslag og lignende varer af papir og pap; albums til prøver eller samlinger samt bogomslag, af papir og pap«. Den autonome toldsats i denne position er 21 %, den bundne 15 %.

Ved en skrivelse af 7. marts 1975 påklagede appellanterne denne udtalelse for indstævnte under henvisning til, at varen måtte tariferes under position 48.13, der omfatter »karbonpapir, stencils og overføringspapir, tilskåret, også i æsker«. Her andrager den autonome toldsats 19 % og den bundne 12 %.

Den 28. august 1975 stadfæstede indstævnte i en »Einspruchsentscheidung« sin tidligere udtalelse.

Appellanterne har nu forelagt denne afgørelse for Bundesfinanzhof, hvor appellanterne principalt har gjort gældende, at varen tariferes under position 48.13, men nu også subsidiært har nedlagt påstand om tarifering under position 48.15. Sidstnævnte position omfatter:

»Andet papir og pap, tilskåret:
A. Klæbestrimler af bredde højst 10 cm og med klæbemiddel af ikke vulkaniseret naturgummi eller syntetisk gummi;
B. Andre varer«

Toldsatserne er her autonom 19 %, bundet 12 %.

I forelæggelseskendelsen har Bundesfinanzhof anført, at karbonpapir i sig selv er omfattet af position 48.13, gennemslagspapir derimod af position 48.15 B. Problemet er her, hvordan man skal tarifere en vare, der delvist består af den ene, delvist af den anden kategori.

Spørgsmålet fra Bundesfinanzhof lyder således:

»Skal position 48.15 i den fælles toldtarif fortolkes således, at den kun omfatter bestemte papirarter, såsom de i position 48.15 A anførte klæbestrimler, men ikke papirsæt, bestående af forskellige papirarter, der er sammenføjet, og som hver for sig udtrykkeligt er nævnt i forskellige positioner eller omfattes heraf, såsom karbonpapir i position 48.13 og gennemslagspapir som tilskåret papir i position 48.15 B, eller er disse papirsæt automatisk omfattet af position 41.18 som lignende varer af papir?«

Appellanterne og Kommissionen har afgivet indlæg i sagen.

Appellanterne har i det væsentlige gjort gældende, at varer under position 48.18 alle er karakteriseret ved, at udgangsmaterialet papir eller pap, har gennemgået en ikke ubetydelig forarbejdning, eksempelvis indbinding eller trykning. Appellanterne har derfor gjort gældende, at den her omhandlede vare må tariferes som »andet kopieringspapir« i position 48.13

eller com »andet papier ..., tilskåret« i position 48.15. Ved Bundesfinanzhof har appellanterne i et vist omfang henvist til de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen vedrørende position 48.13, men dette er ikke sket for Domstolen.

Kommissionen har heroverfor anført, at det var korrekt af indstævnte at tarifere varerne under position 48.18.

Efter nogen overvejelse er jeg kommet til samme resultat.

Efter min mening må man her holde sig for øje, hvorledes kapitel 48 i den fælles toldtarif er opbygget. Det er inddelt i to underkapitler, det første med overskriften »papir og pap, i ruller og ark« og det andet »papir og pap tilskåret til bestemt brug; varer af papir og pap«. Der er enighed om, at den her omhandlede vare ikke er omfattet af underkapitel I. Underkapitel II indledes med 5 positioner, der hver omhandler en særlig kategori papir eller pap. Kort sagt omfatter position 48.10 cigaretpapir, position 48.11 tapeter, position 48.12 gulvbelægningsmaterialer på basis af papir eller pap, indholdet af position 48.13 kender vi allerede, og position 48.14 omfatter brevpapir m.v. Dernæst kommer position 48.15, der i forhold til positionerne 48.10 til 48.14 er en opsamlingsbestemmelse for andet papir og pap.

Varer, der er fremstillet af papir eller pap, omfattes af positionerne 48.16 til 48.21. Jeg behøver ikke at opregne dem alle. Hvad angår disse andre papirvarer er opsamlingsbestemmelsen position 48.18, der udtrykkeligt nævner »lignende varer af papir og pap«.

Det forekommer mig, at en artikel, der består af to forskellige kategorier af papir, ikke kan falde ind under positionerne 48.10 til 48.15, idet disse er affattet således, at de kun omfatter en enkelt papirkategori. Varen må være omfattet af positionerne 48.16 til 48.21, nærmere bestemt position 48.18.

Denne antagelse bekræftes efter min opfattelse af de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen. Af de forklarende bemærkninger til position 48.13 fremgår det, at bemærkningernes forfattere har sondret mellem på den ene side papir, der har undergået en eller anden proces, således at det bliver til kopieringspapir i positionens forstand, og andet papir, der ikke har gennemgået en sådan behandling og derfor ikke omfattes af positionen.

Bundesfinanzhof har fremsat en alternativ løsning, nemlig at den her omhandlede vare både kan tariferes under position 48.13, 48.15 og 48.18, hvorfor de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende nomenklaturen i den fælles toldtarif, nr. 3, finder anvendelse. Denne antagelse (som jeg selvfølgelig ikke deler) tror jeg ville føre til samme resultat, for så vidt som hverken litra a) eller b) i den almindelige bestemmelse nr. 3 kan finde anvendelse, hvorfor varen i henhold til litra c) måtte tariferes under position 48.18 som den position, der fører til den højeste afgift.

Det er således min opfattelse, at Domstolen bør besvare det af Bundesfinanzhof forelagte spørgsmål med at kende for ret, at position 48.15 i den fælles toldtarif skal fortolkes således, at den ikke omfatter papirvarer, der består af sammenklæbede ark af forskellige papirarter, hvor disse papirarter selv er omfattet af forskellige positioner i tariffen, idet sådanne papirvarer omfattes af position 48.18.